

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 7 жовтня 1980 року

№ 120 (2848)

Ціна
2 коп.

Валерій ГОНЧАРЕНКО

ДОСТРОКОВО!

Високими виробничими показниками зустріла День Конституції комсомольсько-молодіжна бригада шліфувальників Віктора Приступа з Дніпровського заводу твердих сплавів. Хлопці працюють на єдиний під'їзд, обслуговують по кілька верстатів, добилися взаємозамінності. Це дело їм змогу значно підвищити продуктивність праці і вже гортати трудовий календар жовтня 1984 року. А до кінця нинішнього бригаду виконає ще одне річне завдання.

Рівняючи крок на лідерів соціалістичного змагання, весь колектив Дніпровського заводу твердих сплавів достроково виконав п'ятирічку. Намічається випустити додаткової продукції майже на 14 мільйонів карбованців.

А. МИКОЛАЄНКО.

Голованівськ. 110—115 процентів. Такий показник у роботі має комсомольсько-молодіжна бригада плавильників Побузького нікелевого заводу, яку очолює Володимир Гавриков.

Колектив створено три роки тому, але він відрізняється узявши на озброєння передові методи праці, правильно застосовуючи технологію плавильної справи, вийшов у число передовиків, став урівень з відомими на підприємстві комсомольсько-молодіжними колективами Миколи Лозинського і Володимира Пінківського. Бригада В. Гаврикова не раз завоювала першість у соціалістичному змаганні десяти КМК заводу. Її зобов'язання — на початку грудня завершити виконання п'ятирічних наміток.

Гайворон. Десятки юнаків і дівчат — виробничників Заваллівського графітного комбінату виконали особисті п'ятирічні завдання. Напередодні Дня Конституції доповіли про здійснення наміток нинішнього року токар електромеханічного цеху Володимир Сівак, слюсарі цього ж цеху Віктор Сівак і Микола Гупалюк, машиніст екскаватора Василь Виговський.

Серед молоді підприємства шириться рух за успішне виконання планових завдань, за гідну зустріч ХХVI з'їзду КПРС.

Н. СИЧ,
секретар комітету
комсомолу Заваллівського графітного комбінату.

Наш герб

В пісні-праці і молот, і серп
Славлять будень стрімкий, погожий.
Достойно на серце похожий
Колосистий наш сонячний герб.
Ми виходили з лихом на герць
Непокірні, і дужі, і смілі,
Піднімаючи в гордім розкритті
Колосистий і сонячний герб.

Тож майбутнє, як зоряний степ,
Руйнує світлі надії і мрії,
Бо на стазі багряннім пріє
Колосистий наш сонячний герб...
Де б лише не ходилося, де б
Дні життя розгорталися віщо,
В небі Долі сіятиме вічно
Колосистий наш сонячний герб!

«Ми — молоді господарі країни» — ці слова, що стали крилатими в нашій соціалістичній дійсності, неповні для мільйонів радянських юнаків і дівчат ссобиливим змістом. Кожен третій депутат місцевих рад, кожен п'ятий народний обранець у Верховній Раді СРСР — їх ровесник.

Про участь молоді в управлінні державними і громадськими справами розповідає на прохання кореспондента ТАРС секретар ЦК ВЛКСМ, депутат Верховної Ради СРСР В. М. Мишин:

— Юність країни шой-по відзначила знаменну дату: 60-річчя промови В. І. Леніна «Завдання спілок молоді». Вірні настановам вождя юнаки і дівчата вчаться комунізму, управляючи державою на рівних правах зі своїми старшими товаришами. Цю прекрасну можливість, яка допомагає виховати в собі риси справжнього громадянина, надала молодому поколінню Конституція СРСР, яка закріпила досягнення розвинутого соціалізму.

Ленінський комсомол по праву пишається своїми представниками у найвищих органах народної влади. Такими, як член Президії Верховної Ради РРФСР, Герой Соціалістичної праці, делегат XVIII з'їзду ВЛКСМ теля Іванівського комбінату імені В. І. Леніна Валентина Голубева. Знатна текстильниця встановила всесоюзний рекорд, виробивши з початку п'ятирічки більш як мільйон метрів тканини. Валентина дала слово ви-

ДЕРЖАВА—ЦЕ МИ

пустити до кінця цього року ще 200 тисяч метрів тканини. Її десята п'ятирічка — це двадцять річних норм!

У вирішенні найрізноманітніших питань — і в масштабі держави, і в рамках окремого трудового колективу — несуть свій вклад юнаки і дівчата, які представляють свої комсомольські організації в органах народовладдя.

Повсякденну допомогу молодим депутатам відносно до Статуту ВЛКСМ надають першочергово комсомольські організації. Комітети ВЛКСМ допомагають створювати при місцевих радах постійно діючі університети, школи і клуби молодих депутатів, ор-

ганізують семінари і конференції, регулярно заслушують звіти народних обранців. Добре зарекомендували себе і секції молодих депутатів, які ведуть свою роботу за перспективними планами, затвердженими місцевими органами державної влади і комсомольськими організаціями.

У молодих народних обранців — величезний актив: весь 39-мільйонний загін членів ВЛКСМ. Реалізуючи право законодавчої ініціативи, кадене комсомолові Конституцією СРСР, юнаки і дівчата активно обговорюють основи законодавства СРСР. Їх побажання лягли в основу і близько 700 постанов у ви-

ганих намітках, праці, побуту й відпочинку юнаків і дівчат, які ЦК ВЛКСМ прийняв за останні три роки разом з державними і громадськими органами.

Реальна участь кожної молоді людини в справах держави — свідчення високого довіря партії і народу до комсомолу. Молодь відомілає на його ударною працею і навчанням. Більш як 6 мільйонів юнаків і дівчат — учасників змагання під девізом «П'ятирічки — ударний фініш!». «ХХVI з'їздові КПРС — гідну зустріч!» — зустрічають День Конституції, завершивши п'ятирічні завдання.

(ТАРС).

«Беручи участь у роботі Рад, депутати вирішують питання державного, господарського і соціально-культурного будівництва, організують проведення рішень Рад у життя, здійснюють контроль за роботою державних органів, підприємств, установ і організацій».

Стаття 103 Конституції Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Молодий комуніст, слюсар корпусу № 90 заводу «Червона зірка» Віктор Грабовський — депутат міської Ради. Депутатом обирається вдруге.

ДОВІР'Я

БУТИ на службі народі — висока честь і не менша відповідальність. Взаємно, вона, відповідальність, продикувана тим неопізнаним довір'ям, яке виявили мені мої виборці. Депутат має особливі права. Він може звертатися до всіх державних і громадських органів, підприємств, установ, організацій у питаннях депутат-

ської діяльності, брати участь у розгляді поставлених ним питань. Відповідно всі керівники державних і громадських органів, підприємств, установ і організацій зобов'язані невідкладно приймати депутата і розглядати його пропозиції у встановлені строки. У своїй депутатській діяльності я відповідаю за благоустрій Кіровоградського району нашого міста. На мене, звичайного слюсера, покладено обов'язки державного діяча. І тому в моїх депутатських буднях не може бути дрібниць чи невинних питань.

Пригадую, на вулиці Гайдара будівельники, прокладаючи теплотрасу, вирішили живописну канаву

і... «забули» її вчасно засипати. Ні, до мене мешканці згаданого вулиці не приходили зі скаргами. Я випередив їхній візит і дівчиського того, що тротуар і проїжджу частину було відремонтовано в найкоротший строк.

Я вже казав, що висока відповідальність депутатської діяльності продикувана високим довір'ям виборців. І його можна виправдати тільки чесною, безкомпромісною роботою на почесній службі народі. Тому я стараюсь не завульгарувати кола своїх депутатських справ своїми безпосередніми обов'язками. Наприклад, нині я тримаю ділове шефство над двома «важкими» підлітками, п'ятикласниками Ді-

мою Черкашанин з восьмипрічної школи № 26 і Сергієм Качановим із середньої школи № 6.

Я здійснюю свої повноваження, не пориваючи з виробничою. Депутатська діяльність у моєму житті — це стимул до повноцінного життя, це — найхарактерніший риса нашого, радянського сьогодення. Країні, де всі громадяни СРСР, які досягли 18 років, мають право обирати і бути обраними до Рад народних депутатів. Так викарбувало в Ослопному нашому Законі — Конституції Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

В. ГРАБОВСЬКИЙ,
депутат міської Ради народних депутатів.

СЬОГОДНІ—
ДЕНЬ
КОНСТИТУЦІЇ СРСР

СПРАВЖНИЙ ДЕМОКРАТИЗМ ПРОНИЗУЄ ВСІ СФЕРИ НАШОГО СУСПІЛЬСТВА, ЕФЕКТИВНО ЗАБЕЗПЕЧУЄ ЯК ІНТЕРЕСИ І ПРАВА ВСЬОГО НАРОДУ, ТАК І ІНТЕРЕСИ І ПРАВА КОЖНОГО ГРОМАДЯНИНА. І ГОЛОВНИМ НОСИЄМ ПРИНЦИПІВ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ДЕМОКРАТІЇ, ГАРАНТОМ ЇЇ УСПІШНОГО ПОСТУПАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ВИСТУПАЄ НАША ЛЕНІНСЬКА ПАРТІЯ.

Л. І. БРЕЖНЄВ.

Громадяни СРСР мають право на працю, — тобто на одержання гарантованої роботи з оплатою праці відповідно до її кількості та якості...

(Стаття 40 Конституції СРСР).

РАДІСТЬ ПРАЦІ

Н ЕМАЄ для мене прекраснішого відображення, ніж бачити, як на-гора йде надпланова вугілля. Це — вінець нашої праці. Шостий рік я в шахті, але щоразу в такі хвилини мене, як і всіх моїх товаришів по роботі, охоплює гордість за нашу соціалістичну Батьківщину, де праця людини стала справою честі, доблесті і героїзму.

Вже перші декрети Радянської влади проголосили трудівника господарем Країни Рад. Уже тоді було гарантовано право на працю. Користуючись цим найгуманнішим правом, трудящі усвідомили свою роль як творців всенародного багатства. Закономірно, що в країні вільної праці народився рух ентузіастів-стахановців.

У кожному колективі є людина, на яку хочуть бути схожими, на яку різняться. Таким для мене став наш бригадир Микола Іванович Мірошніченко — кавалер ордена Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани». Досвідчений шахтар охоче ділився з нами досвідом роботи. З часом Сергій Луканс, Володимир Ромац, Микола Багаса, що прийшли у бригаду з профтехучилища разом зі мною, працювали врізнені з ветеранами, передовиками виробництва.

Поділилася б отак з молоддю, як Микола Іванович, своїми секретами робітничого підприємства в ка-

піталістичній країні? Впевнений — ні. Адже там діють інші закони: назичи — виходять свого конкурента. І чи можна там міркувати інакше, коли в країнах капіталу нині налічується 18 мільйонів безробітних?

Інколи я дивуюсь, як «професійні» буржуазні ідеологи обходять такі «вузькі місця» і за вказівкою звернувшись до згадані питання, скажімо, про права людини в нашій країні. Я — радянський громадянин, шахтар. Можу гідно відповісти на питання. Бо ж щодня бачу, з яким настроєм трудяться мої товариші. Відповіді чому так трудяться. Наш

партія, звеличивши звання робітника, високо піднесла його становище. Кожному шана по праці, слава — по заслугам.

Як тепер ми живемо? Кожна гірничо-шахтська сім'я забезпечена, щаслива, ми впевнено дивимось у майбутнє. В кожному шахтарському колективі міцно утвердилось інтернаціоналізм, діловитість, товариство, взаємодопоміжність, взаємодієвність. Радянського способу життя. Хлопці, що працюють поруч, культурні, освічені, політично зрілі люди. Іхня праця є дедалі більше наближається до праці інженерів, техніків. Вони беруть діяльну участь в управлінні виробництвом, у розв'язанні державних і громадських справ. Одним словом, праця стала мірилом авторитету. Вона підносить людину, є джерелом, з якого ми черпаємо свої сили й напругу.

Ось така моя відповідь на питання. А щоб не було сумнівів, розкажу, як ми виконуємо соціалістичні зобов'язання. До 110-річчя з дня народження В. І. Леніна ми обіцяли видати на-гора 3000 тонн вугілля понад план. І чим ближче підходили до сая-

ти, тим більше усмішок бачив я на обличчях хлопців нашого комсомольсько-молодіжного. В день свята ми рапортували: є 3900 тонн понадпланового вугілля. За успіхи колектив нагороджено Ленінською Почесною грамотою. Так само й на ударній захті на честь XXVI з'їзду КПРС. Ми зобов'язалися за два дні видати ще 1000 тонн вугілля. І певен: не тільки виконаємо, а й перевиконаємо зобов'язання.

Отже, слова дотримали. Бо я, товариші мої, розумію, що праця наша спрямована на розв'язання головного завдання — побудови комунізму.

М. СКАЛОЗУБ,

гірничий робітник очисного вибою, групкомсорт комсомольско-молодіжного колективу видобувної ділянки № 1 шахти «Світлопольська».

ЄДИНИЙ ПОЛІТДЕНЬ

на тему «СОЦІАЛІСТИЧНА ДЕМОКРАТІЯ В ДІЇ» пройшов 4 жовтня в республіці.

В обставини патріотичного піднесення пройшов 4 жовтня в республіці єдиний політдень на тему «Соціалістична демократія в дії», присвячений Дню Конституції СРСР. З робітниками і колгоспниками, технічною і творчою інтелігенцією, студентами і учнівською молоддю зустрілись партійні і урядові працівники, керівники міністерств і відомств; члени партійних комітетів, депутати Рад, профспілкові і комсомольські працівники, ідеологічний актив. Вони виступили з лекціями і доповідями про керівну роль Комуністичної партії, державний устрій Радянського Союзу, справді народну систему органів влади і управління, розповіли про приклад високопродуктивної праці, якою відзначено завершальний рік п'ятирічки. Йшла велика і зацікавлена розмова про права і обов'язки громадян Країни Рад, у ході якої учасники зустрічей гаряче схвалювали ленінську внутрішню і зовнішню політику партії, ділилися своїми думками про подальше вдосконалення виробництва, за-являли про своє прагнення новими успіхами ознаменувати наступний XXVI з'їзд КПРС.

Громадяни СРСР мають усю повноту соціально-економічних, політичних та особистих прав і свобод, проголошених і гарантованих Конституцією СРСР та радянськими законами. Соціалістичний лад забезпечує розширення прав і свобод, безперервне поліпшення умов життя громадян у міру виконання програм соціально-економічного і культурного розвитку.

(Стаття 39 Конституції СРСР).

...І ОBOB'ЯЗОК ТЕЖ

У ЛЮДІ МОХНЕНКО, секретаря комітету комсомолу Малоазіатського цукрокомбінату, справа, як завжди, чимало. Сьогодні ж у неї одна турбота — як краще відзначити День Конституції СРСР: провести урочисті збори, зивісити гасла, вручити нагороди переможцям соціалістичного змагання. Нарешті все вирішено, ми прощаємось. Іду містом у цю надвечірню пору.

Тиша. Повітря дзвінке й прохолодне. Пахне осінню. За турботами не встиг помітити, як прийшла зноч, ця задумлива гостя. Ліричною віє від неї на кожного, хто вміє помічати її. Осінь завжди була порою підбиття підсумків. Хліб-роботи підраховують зібраний урожай, учні пролодять святу золоту осінь. Наш Основний Закон прийнято теж восени. Чи не тому, що Конституція СРСР стала неначе підбиття підсумків революційних і трудових звершень радянських людей, звершень, започаткованих у легендарному 1917 році?

Багато кроків і поту було віддано для того, щоб я, простий робітник, і такі, як я, трудящі люди могли жити вільно, користуватися всіма правами і свободами, які гарантує нам наш Основний Закон. Згадую своє дитинство. Воно було таким же, як у мільйонів моїх ровесників. Дитячий садок, четверта середня школа у Малій Висці. Наше дитинство, нашу молодість оберігав Радянська влада. А потім було Капітанівське міське професійно-технічне училище, де я здобув чудову спеціальність слюсаря контрольно-вимірвальних приладів та автоматики.

Зараз думаю, де ще, в якій країні так дбали про молоді, як у нас? Учнівська база, а в училищі ще й виплачували стипендію. Всі шляхи мені відкриті, як

і моїм товаришам по праці Сергієві Уманцю, Валерієві Красовському, котрі вчаться в школі робітничої молоді, Іванові Урсулозу, який закінчив середню школу і нині гортає довідник, вибираючи технікум чи вуз.

Радянська влада, як повітря, яким дихаєш, без якого не можна існувати. Вона дала нам стільки прав, що, користуючись ними, інколи їх не оцінюєш. А оцінювати треба. І не тільки права, а й обов'язки. Основним з них ми вважаємо, як наголошується в статті 60 Конституції СРСР, сумлінну працю у вибраній галузі суспільно корисної діяльності, додержання трудової дисципліни.

У своєму цеху контрольно-вимірвальних приладів та автоматики ми організували комсомольсько-молодіжний колектив, групкомсорт об'єднали Миколу Казанка. Завдання нашого колективу — забезпечувати роботу заводу. Адже всі виробничі процеси автоматизовано, а контрольно-вимірвальні прилади показують, як діє та чи інша ділянка. Ми виборили третє місце в об'єднанні «Кіровоградцукропр о м». На цьому не зупинимось. Кажуть, що кожен солдат мріє стати генералом. Ми ж мріємо про перше місце в об'єднанні. Для цього вже зробили чимало. Запроваджуємо нову автоматизовану ділянку дефекації, автоматизували процес випарки. Забезпечили диспетчерський зв'язок між основними виробничими ділянками. А це дає можливість оперативніше керувати процесом виготовлення цукру.

Так, дружною сім'єю, чималими виробничими успіхами, зустрічаємо ми велике свято — День Конституції СРСР. Та інакше й бути не може. Адже ми — господарі на підприємстві.

В. КИРИПОВ, слюсар Малоазіатського цукрозаводу, депутат районної Ради народних депутатів, член райкому комсомолу.

Успішним видався п'ятирічний рік для Олексія Ковбасюка — водія автомобіля з колгоспу «Пам'ять Леніна» Головаківського району. Він добре попрацював, виконавши зобов'язання, на транспортній сім'ї, виробляючи раніше зернових культур. Але на цьому роботі не скінчився. Разом з товаришами — механізаторами, водіями автотранспорту Олексій бере участь у заготівлі кукурудзяного силосу і силосу з бурякової гички. А з настанням сутінку веде свій автомобіль, вантажний цукровою сировиною, до приймального пункту.

На знімку: один із працівників колгоспу «Пам'ять Леніна» комсомолець Олексій КОВБАСЮК.

Жінка і чоловік мають в СРСР рівні права. Здійснення цих прав забезпечується створенням умов, які дають жінкам можливість поєднувати працю з материнством; правовим захистом, матеріальною і моральною підтримкою материнства та дитинства...

(Стаття 35 Конституції СРСР).

Світло материнської посмішки

спокійні за своїх чад: їхні другі мами — лагідні, чуйні вихователі, няні не залишають нікого поза своєю увагою.

Щороку поліпшується якісний склад педагогічних кадрів дитячих дошкільних закладів. Протягом останніх п'яти років у Кіровоград прибуло 150 випускників вищих і середніх спеціальних навчальних закладів.

РОЗМАХ будівництва дитячих комбінатів, лікарень, шкіл, піонерських таборів, санаторіїв в області красномовно ілюструє піклування Країни Рад про підростаюче покоління. Торік збудовано і введено в дію 16 дошкільних закладів, мешканцями яких стали 2480 малюків, і п'ять загальноосвітніх шкіл на 2100 учнів. У грудні 1979 року в Кіровограді відкрився обласний Будинок дитини.

Нині нові світлі, затишні дитсадки одержали юні жителі Добровільської, селища Смолиного Мало-виськівського району, міста Ульяновки... А до кінця останнього року десятої п'ятирічки на Кіровоградщині намічається зростання експлуатації ще чотирнадцять дитячих дошкільних закладів.

Немає на землі такої жінки-матері, яка б не турбувалася про здоров'я своєї дитини. Значну частину цих турбот узяла на себе держава. Кожному Петрику, Іринці, Максимку і Лесі завжди забезпечено уважну пораду лікаря, необхідну медичну допомогу. І все це безплатно.

Витрати взяло на себе суспільство. Рік у рік в області зростає мережа лікувально-профілактичних закладів для дітей. Реконструйовано дитячі лікарні, поліклініки в Компанієвському, Онуфрієвському, Устинівському, Голованівському та інших районах.

Рости здоровим і сильним, малюк! Хай буде щасливою твоя мати! Про щасливу родину в народі кажуть: «Дочок сім і доля всім». У Лідії Павлівни, тач із селища Нової Праги Олександрійського району — одинадцять синів і дочок. У дочки Ісені Артемії Нарашук з Компанієвського та колгоспниці Надії Іванівни Іващенко з Долинського району у сім'ї по десять дітей. Ці матері удостоєні найвищої урядової нагороди за материнство. Для них діти — то найбільша радість і відрада...

Жінка-мати, жінка-трудівниця. Ці поняття нерозривні в Радянській країні. Ми вже звикли до того, що представниці прекрасної половини людства — пілоти і лікаря, токари і маляри, бібліотечники і перукарі, інженери і державні діячі, і материнство не заважає їм добре працювати, робити наукові відкриття, досягати небачених успіхів у трудовій і громадській діяльності. Діти роблять своїх матерів ще красивішими й мудрішими.

У нашій області 2680 багатодітних сімей, у котрих виховується понад 12 тисяч дітей. А 313 матерям, що народили і виховали десять і більше дітей, присвоєно почесне звання «Мати-героїня».

Усмішка матері. Вона — і в новозбудованому дитячому комбінаті, і в особливій охороні жіночої праці, і в безплатній медичній допомозі, і в успіхах на виробництві, і в громадському житті.

Ця усмішка — глибока подяка нашому народові, нашій Комуністичній партії.

Г. СОЛЬСЬКА, голова постійної комісії з питань праці і побуту жінок, охорони материнства і дитинства обласної Ради народних депутатів, голова Ульяновського райвиконкому.

МІЦНА СІМ'Я — МІЦНА ДЕРЖАВА

ДІВНИЙ хлопець, цей Сашко Лопушенко. Все йому ніколи, все кудись поспішає. На перерві його ровесники юрбою біжать на шкільний майдан і починають випитувати із себе «енергію», а він сідає на лаві біля абаданки і про щось довго думає.

— Тобі незружастся, Сашко? — перепитує Евдокія Йосифівна, його вчителька.

— Та ні, просто я так собі, — аж заборомився Сашко.

На уроці він наче не такий уже й уважливий. Проте ще не було такого випадку, щоб не відповів правильно на запитання, поставлене вчителем. Сашко ще тягне на медаль, але й не серед відстаючих — у його таблиці щороку за кожну четверть дві-три четвірки, решта — п'ятірки.

— Про що ти думаєш, старни? — спитала якось хлопця.

— Про те, що нас треба трохи відлучити, а вам весело.

— От дивак! — і побігли на стадіон.

А він оере портфель і повільно прямує додому. Через кілька хвилин його вже бачать на балконі: над чимось чаклює, щось їде, пише, тешиє, конструє. Це робить нікому не приналежний. Але тоді, коли починало смеркати, його менша сестричка Таня розгадала братаву таємницю — Сашко прикріпив до поручня балкона якусь трубу і почав її наводити на небо.

— Що це, Саш?

— Тихо, це телескоп. Зараз будемо шукати сузір'я Лева і Козерога.

ВІДГОДІ як змайстрував власноручно телескоп, він немов переродився.

Оце вже гасне на велосипеді, футболіст разом з меншим за себе м'яч, допомагає їм зробити «фортецю». Аж раптом угамувався — біля свого під'їзду він побачив літню жінку, яка несла з магазину хлібину і пляшку молока. Жінка була засмучена, чимось пригнічена. І Сашко, вгадівши біля горіхового дерева сестру, покликав її до себе:

— Ти, Таню, збери дівчаток та підіть до цієї жінки. Їй важко пішла хвороба, то запропонуйте свої послуги — в аптеку чи по цукор, може, треба зібрати. Чи від-ро із сміттям винести. А якщо важка е робота, то теж запитай. Тоді вже ми...

— Я зараз, Саш. Я миттю. А ти — до хвти. Мама нікавувала кидимець витрі-пати.

«Кага» Сашкова на п'ятому поверсі. І він вважає, що йому трохи не поєзало — високо велосипед витигувати. Зате є роздолья — телескоп бере півноба.

Справившись із маминим «спардом», брат і сестра знову приєднуються до своїх друзів. Можна трохи розважитись — день недільний. І Сашко сідає на велосипед. Нараз його погляд падає під крило клена, де за довгим столом сидять дідки і забивають «козла». Після кожної партії отой, що сидить скраю, виймає з кишені пляшку яблучного вина і пригощає «переможців». Дідки безтурботно плетуть анекдоти і регочуть. Сашко не осуджує їх, він тільки ніяк не збагне того, як це можна цілісний день займатись одним і тим же — виманувати доміно.

— Смішний, — каже він своєму приятелю. Той, дивись, не зрозумів і спитав:

— А твій батько що, не п'є?

— Не бачив ніколи.

— І цигарками не димить?

— Ніколи!

— А як же він співає?.. А він таки співає — і чує, і грає на балалайці.

— Що ж то буде за пісня, коли її прихлюпати? Пісню треба співати з душею, із серцем. А горлати — це означає співати.

— А це правда, що твій батько гімнастикою ювів займається?

— Проважує. І це дуже цікаво. І корисно. Та відомий і мандрівка лісом чи берегом річки для нього куди краще. Він мене навчив на риболовлі розпізнавати голоси пташок... А скільки він трав різних знає! Наприклад: чмєриця, дудник, півник, чина лучна, ласкавець, зозулячка, рутка, тирлич жовтий, печуйкайтер воложаний, королярка зозулячка...

— Ого! А я знаю тільки про спорни і півники.

— Еге ж... Ми з батьком установили, що липові пахощі чуються тільки на відстані. Припухли навіть листям до листя і квіток — так собі, легенький подих зелені, а на відстані — дух забиває солодким ароматом.

— А що, твій батько — садівник?

— Трохи. Це тоді, коли ми у бабусі старі дерева викорчовували і садили молоді. А насправді він у мене інженер-конструктор. На заводі дозуючих автоматів працює.

— То це він тобі зробив телескоп, радіолоу і планер малечиний, про які твоя Таня казала?

— Ніякого у мене телескопа немає. Просто — труба, — закінчує розмову Сашко і біжить до юрби дівчаток, щоб натерти вуха сестрині за розголошення секретів.

ВІЧИТАВШИ Таню, Сашко дивиться на годинник. Усе, час до хати!

І невдовзі з його вікна почулися хи-мерні звуки — гамі і арпеджіо, варіації. Пауза, і вже через відчинені двері на балкон виходять Шуман, Моцарт, Шостакович, Гендель. Сашків баян розмовляє із світом таким голосом, що навіть заповзяті доміношники отямлюються від азартної гри і повертають обличчя до Сашкового балкона:

— Радіо?

— Теледіор!

— Не, це Лопушин артист. Закінчив музичку. А це вже, мабуть, готується далі десь.

— Музичку? Так, так. То у нього, гляди, цілі таланти. Танька, ота вертихвістка, назала моя жінка, а художню школу ходить. Грамоти, кантує, одержала на ви-

твці і за торішній клас. Кажуть, можна буде надітись, що здивує декого...

А Таня зараз сидить у колі дівчаток і розповідає їм про Ван-Гого, Веласкеса, Рубенса і про свого вчителя малювання. Дуже їй хотеться побувати в Ермітажі, бо там аж двадцять п'ять картин Рембрандта, але це буде тоді, коли багько з мамою остаточно вирішать, куди везти дітей на наступні канікули.

Не встигла Таня розповісти подружкам, що то за картина «Човни на Сен-Марі», як поруч них зупинилися юнак і дівчина. Вони взялися за руки і мовчки задивлялись одне на одного, зачудовані вчором.

— Це ж наші десятикласники, — тихенько проказала сусідка Тані. І тут же додала: — А твого Сашка я ніколи не бачила з дівчатами! Він же теж ось-ось атестат про середню освіту матиме.

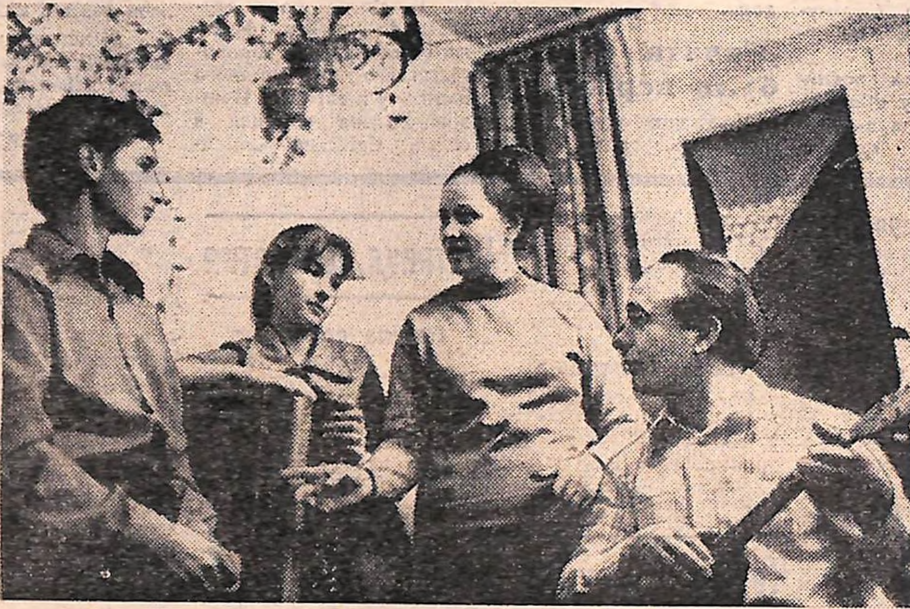
— Сашко любить одну дівчину ще з першого класу. Але це його особиста таємниця. Він дуже соромиться, дуже червоніє, як побачить оту свою. Він уже вирішив почав писати і музику. Їй присвячує. А вона про це не знає.

— Оце то любов! — хихикає дівча. —

Михайло ШЕВЧУК

ЗВІЗДАР,

ЯКИЙ ЖИВЕ НА ПРОСПЕКТІ «ПРАВДЫ»

Десять років любить і не наважується сказати. Дивний Сашко, смішний Сашко...

А «смішний» Сашко в цей час уже поклав на стілець баян і розгорнув на столі карту зоряного неба — сьогодні він має побачити сузір'я Ліри.

Таня застає його за цим заняттям зне-нацка. Підходить до брата, торкається рукою його плеча і питає:

— А у тебе, Саш, є своя зірка?

— Десь є.

— І далеко вона?

— Шість років тому послали радіосиг-налу у бік сферичного скупчення зірок, що аналогіється на краю Чумацького Шляху. Навчачи туди зі швидкістю світла, він досягав цілі через двадцять чотири тисячі років. Доктор Саган, з Корнельського університету вважає, що серед 300 тисяч зірок у цьому скупченні є в край-ньому разі хоч одна з досить розвину-тою цивілізацією.

— І на ній живуть боги, — додає Таня.

— Боги були у стародавніх єгиптян. Аж тридцять п'ять богів. Наприклад:

Атон — бог сонця, Хонс — бог місяця, Маат — богиня правди і порядку, Пут — богиня неба. Були боги, які займали

кілька посад за сумісництвом. Сет — бог зла, бог пустелі, чужини, штормо-вої непогоди, бог Нілу. А бог смерті Анубіс мав голову шакала...

— Да, Саш, тебе теж треба забирати до доктора Сагана, тільки у тата ще дуже мало зароблених грошей

— А я натру звичайну мідну монету ртуттю, і вона стане схожою на срібну, цілком серйозно відповідає Сашко. — Так робили алхіміки короля Генріха Четвертого. Так що готуйся в дорогу, Танюша-варуха. Поїдемо.

— Коли?

— Наступної неділі наш клас збирається в деїдурпарк «Софіявка». Візьму по ананасу й тебе. Покажу тобі каскад водоспадів «Ри слези» і Крітський ла-біринт.

— Добре тобі, Саш. Усе ти знаєш, усе ти знаєш. А я ось їду й до завітноїшої години класного керівника не підготува-лася.

— Во треба не тільки мульті-пульти дивитися. Ти вже у нас он яка. Танюхо, якіш борці варити зі шкварками, а в політиці плавати, як риба в гарячій олії. От скажи мені: світлики раз воювали аме-риканців?

— Дуже мало. На їхній землі, я чита-ла, падали бомби і випушали ракети на-падково.

— Це на їхній А взагалі США лише за дев'ятнадцять століть брали участь у ста даадцяти загарибницьких війнах і

провели всім тисяч шістсот походів та операцій.

— І це ти знаєш.

— Я ж кажу тобі: досить мульті-пул-тів. Є передача «Очєидне-пейтєвїрне», є «Клуб киноподорожей», є різні панорами. Тож і слухай, дивись і затирай... Не ма-ленька вже, піонерка ж.

— Гарзд, Саш.

ТАК, вона вважає старшого брата своїм навітелем. А Сашко білка-ється, що він таки може провалитися на екзаменах, коли всупатиме до інститу-ту. Він по-доброму заздрить своєму вчи-телеві Григорію Овсїйовичу Шехету, який може читати лекцію про міжнарод-не становище цілих п'ять годин. І його сипові Олександр теж трішки заздрить, бо той був шахїстом-першорозряд-ником, відмінником, а тепер став студєн-том славнозвісного вищого технічного училища імені Баумана, де навчались космонавти. А як йому бути, як зинці-ти оті дві четвірки в таблиці, щоб теж бути впевненим?

Он уже й на батьківських зборах ма-му спитали:

— Ваш Сашко переміг на нонікурсі кра-щій за професією в навчально-виробни-

чому комбінаті, його роботу з радіомон-тажу оцінює найкращим балом. Він відві-дує підготовчі курси вищого льотного училища цивільної авіації, він самостій-но конструє моделі літаків. Ким хоче бути заш Сашко? Інженером, конструктором.

Його мати, звичайна робітниця, шліфу-вальниця Нировградського заводу дру-карських машин відповіла коротко:

— Це не так уже й важливо. У нас, у нашій країні, нічого немає неможливого — дуже захоче, то й у космос... А я хочу, щоб син був завжди порядною людиною.

Він довідався про це від однокласни-ці, яка вивдала «секрети» розмови на зборах від свого батька. Кинувся до матері, притулювся до неї, мов малень-кий хлопчик, поцілував її в щок і сердеч-но сказав: «Ти дуже славна у мене, ти дуже розумна. Я спробую стати таким, як ти хочеш».

Любов Трохимівна теж мала приголу-бити сина, але вважає, що тепер, у та-кому віці, це не слід робити дуже часто. Вона піжжа до нього серцем. Тож під-водиться з крісла і каже:

— Не улещуйся, Олександрє Леонідо-вичу. Будь мужичиною. Зась тобі.

І вже сміється і вже весело кажує:

— Прибійте свій стадіон та й бу-демо вечеряти. Таня голубці сьогодні нам приготувала.

«Стадіон» — це тимчасовий спортив-ний зал з усіма конструкціями, гантеле-ми і палицями, що й виставляють мужи-чини в найбільшій кімнаті квартири № 44 на проспекті «Правди», для бороть-би з «хибробами цивілізації». Дві-три хвилини — і вже все прибрано. Вже три-надцятирічна Таня Лопушенко стеле на стіл білу скатертину й голосно промов-ляє: «Царська вечеря чекає нас, докторє Корнельського університету».

Після вечері Сашко питає маму:

— А чому ти раптом стала прибираль-ницею, а не пішла одразу на завод?

Любов Трохимівна вражена: чому?

— Ти знаєш, сину, чого ота бабця, що вдосвіта підмітає асфальт перед євєдїнім будинком, не хоче відпочивати? Її дочці шістьдесят п'ять років, а їй уже й пен-сією скільки. Так ця бабця, допомагаючи своїй племянниці, так і сказала: «Якщо залишу роботу, то одразу захворію. А так залюбки бігаю, замітаю, хоч пітьо не припухне. То як молодца». Я ж пішла прибиральницею, бо вже до наших підко-дин до школи могла бути вдома і приго-тувати вам сніданок. І весь день, вільна.

— Як же вільна? Ти ж пішла, вишнвала, плела, в'язала...

— Це не робота. Це всі собі, щоб не сумно було, поки ви не повернетесь.

— А чого тобі платили, коли ти стала

Громадяни СРСР зобов'язані піклувати-ся про виховання дітей, готувати їх до суспільно корисної праці, рости, гід-ними членами соціалістичного суспільст-ва. Діти зобов'язані піклуватися про батьків і подавати їм допомогу. (Стаття 66 Конституції СРСР).

уменцією шліфувальника? — це вже екзаменує маму Таня.

— А того, доцю, що Сашкові, коли він упав з перекадними і надвередів ру-ку, страхова контора виплатила не один червінець, щоб він, Сашко, на-брався сили. А того, що ми не платили жодної копійчини, коли я посилає з тобою до педіатра. І того, що ми під час відпустки можемо поїхати в Ленін-град і до моря, не витрачаючи зарплати, бо отримали крім неї чималеньку суму. І того й мені платили, поки я вчилась орудувати біля верстата.

— А я вчитав, що один дивак, проле-жавши в лікарні Нью-Йоркського універ-ситету два місяці, одержав рахунок на 22188 доларів, — згадає раптом Сашко.

— А один дядько з Нью-Йорка понав в автокатастрофу. Через дев'ять годин він віддав богові душу, і його рідні занесли за це в лікарню «Норт-шор» 2693 дола-ри... Ото так порядні. Це ж скільки тре-ба ругти, щоб насріюли багато мідяків!

— Долара не насріюли, — відказав Леонід Петрович. — Він темний, як їхній світ. І давайте не будемо сьогодні про це згадувати. Хай їм тріска...

РЕШТУ часу того вечора сім'я Лопу-шенків провела спокійно. Сашко грав на баяні. Таня закінчувала фраг-мент своєї майбутньої картини. Любов Трохимівна в'язала дощичку шерстяну ша-почку, а Леонід Петрович дочитував ро-ман Олександра Чаковського «Мере-мога». І було в їхній світлиці тепло, за-тишно й славно.

Перед тим, як лягати спати, Леонід Петрович покликав усіх на прогулянку.

— Міцний дух, як зауважила Гіпо-крат, рятує розслаблене тіло, — сказав він Сашкові. — Завтра ми не тільки помандруємо парком, Побіжимо. Аж до Соколовських скель.

— Коли б уже знав — та на зміна...

— Знав ще не треба, — заперечила Таня. — На полях я бачила, що жураки багато. У бабуні кукурудза не щипана. І город не зораний. І хата не білена до свят. Ог поїдемо разом, зробимо діленю, а тоді вже й нехай хурделить.

— Що то значить сільська дитина! — мовила Любов Трохимівна. — Болить, що у людей турботи не скінчилися.

— І ніяка я не сільська. Я в місті на-родилася. Я б сільською тепер хотіла бути. Там, у бабуні, так шни гарно. Покрова цвіте якраз. Діброва за під-гайцями золотиться. А ми ходимо на-стюди аж до Ігулу.

— І в селі, і в місті завжди гарно. Якщо там живуть люди, котрі люблять усе красиве і бережуть ту красу, — за-кінчив вечірню розмову Леонід Петро-вич. — Ну, на вулицю! Вже місяць молодий зійшов...

Сашко прожогом кинувся на балкон і почав розвертати свій телескоп. На Мі-сяць. До своєї зорі...

ДЕСЯТЬ літ бачу я їх, щасливих Ло-пушенків. У десятиріччі № 9, де вчаться славний і добрий дїти Сашко і Таня. На міській вулиці, вранці і ввечері, коли Леонід Петрович і Любов Трохимівна поспішають до своїх дітей. Бачу їх заклопотаних і безтурботних, радієних, красивих. Найбільше дивуюся з Сашка. Він може бути по-хлоп'ячому смішним, і по-дорослому серйозним, ді-ловим. Сашкові — шістьнадцять і він ін-ше не встиг сказати своє чарівне слово тїй, на котру задивився десять літ тому..

А що як про цього Сашка та зняти фільм? І почати його хоча б з таких кадрів. Стоїть на високій золотій горі хлопчина. А з високості до нього про-мовляє чародїй:

— То чому ж ти щасливий, Сашко?

— Бо у мене є велосипед і телескоп.

— Хіба тільки це, зніждарю?

— Бо у мене є дїм, тато, мама, і сест-ричка Таня, яка малює золоте місто.

— Хіба тільки це?

— Бо у мене є мудрі навчителі, є цї-рі друзі-товариші.

— А це?

— Бо у мене є мрія...

З кожним кадром постає хлопчиний простав. І за горою золотого простеля-ються закроплені сонцем та голубим серпанком гори і доли, сади і широкі до-роги, які ведуть до великого зоряного міста. То — наша Вітчизна.

— Все це твоє, Сашко! — каже чародїй.

— І ти тут господар. І тобі захищати й берегти все це. І пам'ятати про свій обо-в'язок. І тут твоя доля, і тут твоя зоря, Сашко. Ось чому ти щасливий, Сашко Лопушенко, — бо є на світі МОСКВА. І всі ми линемо до неї — всіма своїми по-мыслами, устремліннями. Щоб сказати сьогодні, завтра, у свято і в будні, що неї ми щасливі.

— Спасибі тобі, Москва!

— Спасибі!

— Спасибі!

Це — вже мільйонні голоси. І серед них Сашків, голос хлопчиний з квартири № 44, що живе в будинку на проспекті «Правди».

Жива собі в добрі, Сашко! І пшай-ся своєю долею. Разом з усією своєю рідною. З усіма нами — громадянами Країни Рад.

Фото В. ГРИВА.

ДЕБЮТ В «МК»

Багатство

Я багата щастям, друзями багата,
Сонцем і піснями, вірою в людей.
Веснами дзвінкими до моєї хати
Прилітають птахи з чарівних озер.
Ластівки на крилах носять мені небо,

Вітер у долоні силе білий цвіт.
І не надивитись доскочу на тебе,
Мій дзвіночок-дзвіночок, невгамовний світ.
Я свого багатства за семи замками,

В темних кам'яницях не тримаю, ні
Радість — синім небом.
Усмішки — зірками.
Нащо стільки щастя лиш одній мені?

Я свого багатства й вам відспілю,
люди!
Я ж багата вами, земляки мої.
Хай весна-веселка розвітає всіоди,
Хай злітають в небо ластівки-пісні.

Людмила ПОЛИЩУК.
сміт Олександрівка.

Полум'я правди

Роки, століття, епохи —
Дивні каскади.
Наша мета предковічна —
Полум'я правди.

Доля розкриється світо
В пісні-відраді.

В праці і мирній звитязі —
Полум'я правди.

Наші надії нестримні,
Мов зорепади.
В гордості, совісті, честі —
Полум'я правди.

Променем партії гасло
Світиться свято.
Ленінське слово
незгасне —
Полум'я правди.

Леонід ГЛУЩЕНКО.
с. Торговиця
Новоархангельського
району.

В СРСР всемірно заохочується розви-
ток професійного мистецтва і на-
родної художньої творчості.

СТАТТЯ 27 Конституції СРСР.

ПРИЧЕТНІСТЬ
ДО КРАСИ

У СЕЛИЩЕ ПЕТРОВЕ ПРИХАЛИ САМОДІЛЬНІ МИТЦІ
З КІРОВОГРАДА.
Фото С. АНДРУСЕНКА.

СЛАВИТЬСЯ КІРОВОГРАДСЬКА НЕ
ТІЛЬКИ ВРОЖАМИ
ХЛІВІВ, А Й КРАСИМ
СЛОВОМ, ТАНЦЯМИ І
ПІСНЯМИ. В ОБЛАСТІ
СЬОГОДНІ ПРИ КЛУ-
БАХ ТА БУДИНКАХ
КУЛЬТУРИ ДІЄ 5398
ГУРТКІВ ХУДОЖНЬОЇ
САМОДІЛЬНОСТІ. В
ЛАВАХ АМАТОРІВ
СІПЕНІ ДЕМОСТРУ-
ЮТЬ СВОЄ ЧУДОВЕ
МИСТЕЦТВО 79619 ЧО-
ЛОВІК.

СПОРТ

„Буковина“ —
„Зірка“ — 3:1

Після виграшу в попе-
редньому турі в «Мета-
лурга» (2:1) на його ста-
діоні «Буковина» розпо-
чала матч у себе вдома ду-
же активно. Вона пер-
шою повела в рахунок. А
подвоїла його з одинад-

цятиметрового. Аж потім
наші земляки провели се-
рію атак. Одну з них за-
вершив взяттям воріт Ва-
лерій Самофалов. Але до
відпочинку голкіпера
«Зірки» Валерію Музи-
чу довелося стрітись ви-
няти м'яч із сітки.
Після перерви посид-
нок проходив у обопіль-
них наступках, та змінили
результат не вдалося

жодному супернику. Зус-
тіри виграли чернівецькі
спортсмени — 3:1. Маю-
чи в своєму активі 57
очок вони очолюють та-
блицю п'ятої української
зони.

Дівчата
були першими

Поединки веселоще-
тів за програмою першої

Спартакіади спортивних
клубів вищих навчальних
закладів України відбу-
лися в Миколаєві. В цих
своє вміння демонструва-
ли і вихованці тренера
О. Г. Циганенка — сту-
денти факультету фізич-
ного виховання Кірово-
градського педагогічного
інституту імені О. С. Пуш-
кіна. Жіноча команда в
складі Світлани Самой-

ленко, Віри Приходько і
Валентини Івальної в
командній гонці на 25 кі-
лометрів фінішувала пер-
шою. Дещо гірше провели
заїзди чоловіки. Їм дїста-
лося дев'яте місце.

У комплексному заліку
наші земляки набрали 565
очок і зайняли третю схо-
динку н'єдесталу пошани.

В. ТВЕРДОСТУП.

Вівторок, 7 жовтня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 —
Гімнастика. 9.05 — «Бу-
дильник». 9.35 — Док. теле-
фільм «Наша молодь».
10.00 — Шасливе дитинст-
во. Вірші радянських пое-
тів у виконанні школярів.
10.30 — Сьогодні — День
Конституції СРСР. 10.45 —
«3 чого починається Бать-
ківщина». Фільм-концерт.
11.55 — До 20-річчя вета-
новлення дипломатичних
відносин між СРСР і Лаосом.
Док. фільм «Лаос: ста-
новлення республіки».
12.45 — Літературні бесі-
ди. 13.40 — Телефільм «Ве-
лика подіяна маленького
машиніста». 14.45 —
М. Римський-Корсаков.
Симфонічна увертюра на
російські теми. 15.00 —
Чемпіонат СРСР з хокею:
СКА (Ленінград) — «Спар-
тер». 17.15 — На арені
цирку. 18.15 — Радянсь-
кий Союз очима зарубіж-
них гостей. 18.30 — Док.
теелефільм «Влада, відкрита
для всіх». 19.20 — Грає
фортепіанний дует. 19.35 —
Фільм «На початку віку».
21.00 — «Час». 21.35 — У
сміт'єдиній. Концерт. По
закінченні — Новини.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 —
«Мелодії мого Батьків-
щини». 10.45 — Художній
теелефільм «Дума про ко-
зака Голоту». 12.05 —
«Соціалістична демократія
в дії». 12.35 — «Утлі еди-
ної родини». 13.05 — «Со-
нячне коло». 13.35 — «На
скрані — артисти цирку».
14.05 — «Палітра». 14.45 —
Концерт радянської пісні.
15.30 — «Я — громадянин
Радянського Союзу». 16.10 —
Документальний теле-
фільм. 16.35 — Лялькова
вистава «Дюймовочка».
17.30 — П. І. Чайковський.
Напіната «Москва». 18.00 —
Тележурнал «Старт». 18.45 —
Концерт майстрів мис-
тецтв. В перерві — «Акту-
альна камера». 20.45 — «На
добрраніч, діти!» 21.00 —
«Час». 21.35 — Художній
теелефільм «Рідні». 2 серія.
По закінченні — Новини.

Третя програма

8.00 — Програма доку-
ментальних фільмів до
Дня Конституції СРСР. 9.10 —
Концерт. 10.00 — «Оче-
видне — неймовірне». 14.00 —
«Біля театральної афі-
ши». 15.00 — П. І. Чайков-
ський. Балет «Лебедина
озеро». 17.00 — «Художні
композиції». 17.10 —
О. Арбузов. «Місто на сві-
танку». Фільм-вистава.
19.20 — «Я — громадянин
Радянського Союзу». 19.40 —
Концерт. 20.00 — «Вечір-
ня казка». 20.15 — Програ-
ма документальних філь-
мів. 21.00 — Л. Бетховен. 2
симфонія. 21.40 — Художній
теелефільм «Дорога».

Середа, 8 жовтня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 —
Гімнастика. 9.05 — Фільм
«На початку віку». 10.30 —
У світі тварин. По закін-
ченні — Новини. 14.30 —
Новини. 14.50 — Док. теле-
фільм. 15.45 — Маминина
школа. 16.15 — Російська
мова. 16.45 — Народні ме-
лодії. 17.00 — До річниці
підписання Договору про
дружбу, співробітничтво
між СРСР і Народною Рес-
публікою Анголою. 17.45 —
Відкриття сурмачі. 18.15 —
XXVI з'їзд КПРС — рід-
ну зустріч. 18.45 — Сьо-
годні у світі. 19.00 — Грає
лауреат міжнародного кон-
курсу Л. Сметанова. 19.20 —
«Свідство ведуть знатоки».
Справа 14-а. «Підпасок з
огірком». 1 серія. 21.00 —
«Час». 21.35 — Свідство
ведуть знатоки. Справа
14-а. «Підпасок з огірком».
2 серія. По закінченні —
Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.10 —
Музичний фільм. 10.30 —
Художній телефільм «Рід-
ні». 1 серія. 11.40 —
«Шкільний екран». Фізика.
6 клас. 12.10 — Художній
теелефільм «Рідні». 2 се-
рія. 16.00 — Новини. 16.10 —
Для малят. «Срібний дзвіно-
чок». 16.45 — «Теле-
пост на ударний будівлі».
17.00 — Для дітей. «Наша
читаночка». 17.30 — «XXVI
з'їзд КПРС — рідну зу-
стріч». «Комуністи 80-х».
18.00 — «День за днем».
(Кіровоград). 18.15 — Теле-
огляд «Сільськогосподарсь-
кий тиждень». 18.30 —
Для дітей. «Старти на-
дій». 19.00 — «Актуальна
камера». 19.30 — Докумен-
тальний телефільм «Круті

пласти». 20.00 — К. Лістов.
«Севастопольський вальс».
Вистава. 20.45 — «На доб-
раніч, діти!» 21.00 —
«Час». 21.35 — Продовже-
ння вистави «Севастополь-
ський вальс». В перерві —
Новини.

Третя програма

19.00 — Чемпіонат СРСР
з хокею: «Динамо» (Моск-
ва) — «Торпедо». В перерві
— (19.35) «Вечірня казка».
21.00 — Програма телеві-
зійних документальних
фільмів. 21.40 — Художній
теелефільм «Дорога».

Четвер, 9 жовтня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 —
Гімнастика. 9.05 — «Свід-
ство ведуть знатоки». Справа
14-а. «Підпасок з огірком».
1 і 2 серії. По закінченні —
Новини. 14.30 — Новини.
14.50 — Док. фільм.
15.30 — Бесіда про право.
«Нам Основний Закон».
16.20 — Ф. Мендельсон.
Італійська симфонія. 16.45 —
Шахова ніч. 17.15 —
На полях науки. 17.30 —
Виступ Державного ан-
самблю пісні і танцю
Монгольської Народної
Республіки. 18.15 — 3 ме-
нему Леніна. 18.45 — Сьо-
годні у світі. 19.00 — Че-
мпіонат СРСР з футболу:
ЦСКА — «Динамо» (Тбілісі).
21.00 — «Час». 21.35 — Те-
атр і час. «Прозак прих-
одить у театр». По закінчен-
ні — Сьогодні у світі.

Друга програма

16.00 — Новини. 16.10 —
Для малят. «Срібний дзвіно-
чок». 16.30 — «На колопо-
гу школи». Українська лі-
тература. 8 клас. 17.00 —
Музичний фільм. 17.30 —
«Республіканська фізико-
математична школа». 18.00 —
Концерт. 18.30 — «Акту-
альна камера». 19.00 —
Чемпіонат СРСР з футболу:
«Динамо» (Київ) — «Барна-
т». 20.45 — «На добраніч,
діти!» 21.00 — «Час». 21.35 —
Художній фільм «Мак-
сим Перепелиця». По закін-
ченні — Чемпіонат СРСР з
футболу: «Шахтар» —
«Чорноморець» (Одеса). 2
тайм. Новини.

Третя програма

19.00 — «Сільська годи-
на». 20.00 — «Вечірня ка-
зка». 20.15 — «Міжнародна
панорама». 21.00 — «Музи-
чний ніс». 21.40 — Худож-
ний телефільм «Три
дні — в липні».

П'ятниця, 10 жовтня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 —
Гімнастика. 9.05 — Умлі
руки. 9.35 — Клуб інно-
дорської. 10.45 — М. Му-
сорґевський. «Картинки з
вистави». По закінченні —
Новини. 14.30 — Новини.
14.50 — До проголошення
незалежності Філіпін. Док.
теелефільм «Філіпі». 15.00 —
Виступ дитячого хору
інституту художнього ви-
ховання Академії педаго-
гічних наук СРСР і Моск-
овського хору. 15.50 — Мос-
квичі — з'їзд партії. 16.20 —
«Колі ж підє сніг».
Фільм-вистава. 17.35 — Сес-
ю. Док. фільм. 18.15 — Сес-
ю. Док. фільм. 18.45 — Сес-
ю. Док. фільм. 19.00 —
Фільм-концерт. 19.15 —
Життя науки. В перерві
бере участь член ЦК КПРС
депутат Верховної Ради
СРСР, двічі Герой Соціалі-
стичної Праці лауреат Ле-
нінської і Державної премій,
президент АН УРСР
В. Е. Патон. 19.45 — Фільм
«Добрий день, місто». 21.00 —
«Час». 21.35 — Вас за-
прошує оперета. Вечір в
Концертній студії Остапів-
но. 22.40 — Сьогодні у сві-
ті. 22.55 — Футбольний
огляд.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 —
Музичний фільм. 10.45 —
Музичний трюк «Ні».
Лялькова вистава. 11.35 —
Художній фільм «Максим
Перепелиця». 13.05 — «Вах-
та вряжа». 16.00 — Но-
вини. 16.10 — Для малят.
«Срібний дзвіночок». 16.30 —
Музичний фільм. 17.00 —
«Господарський механізм».
17.30 — Фільм-кон-
церт. 18.00 — «День за
днем» (Кіровоград). 18.15 —
Телефільм (Кіровоград).
18.30 — «В гостях у олім-
пійців». 19.00 — «Актуаль-
на камера». 19.30 — «Кі-
ровоградська спортивна».
(Кіровоград). 20.00 — «Сі-
фі і дїспїст». 20.45 —
«На добраніч, діти!» 21.00 —
«Час». 21.35 — «Вечірні
розмови». Письменин:
Ю. Бедзін. По закінченні —
Новини.

Субота, 11 жовтня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 —
Гімнастика. 9.05 — АБВГ.

Дейка. 9.35 — Для вас,
батьки. 10.05 — Творчість
народів світу. 10.35 — Віде-
ше хороших товарів. 11.05
Народні мелодії. 11.20 —
Розповіді про художників.
11.45 — Переможи. Клуб
фронтонних друзів. Зустріч
ветеранів 5-ї ударної ар-
мії. 13.00 — Чемпіонат
СРСР з хокею: «Динамо»
(Москва) — ЦСКА. В пе-
рервах — 41-й тираж
Спортлото і новини. 15.15 —
Твори Ф. Шопена і
Ф. Ліста у виконанні С. По-
таніної (фортепіано). 15.35 —
Бесіда політичного огля-
дача Ю. Летунова. 16.05 —
«Здрастуй, наша Кубань».
Концерт. 17.15 — «Пірат».
Із циклу «У світі бізнесу».
Ведучий — політичний ог-
лядач В. Дунаєв. 18.10 —
Музфільми. 18.40 — Оче-
видне-неймовірне. 19.45 —
Фільм «Степ». 1 і 2 серії.
21.00 — «Час». 22.30 —
Док. телефільм «Слово про
Олімпіаду». По закінченні —
Новини.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 —
Ранковий концерт. 10.50 —
«Доброго вам здоров'я».
11.20 — «Зачароване ми-
шеня». Вистава для дітей.
12.20 — Концертний зал
«Дружба». 13.05 — Пошта
«Сатиричного об'єктива».
13.35 — Літературний те-
атр. 14.05 — Художній
фільм «Матрос Чижик».
15.30 — «І хліб і слово».
17.00 — Кубок європей-
ських чемпіонів з гандболу.
«Спартак» (Київ) — Ва-
шаш (Будапешт). 18.10 —
Музичний фільм. 19.00 —
«Актуальна камера». 19.30 —
Документальний фільм.
19.50 — Тележурнал «Со-
нячні кларнети». 20.45 —
«На добраніч, діти». 21.00 —
«Час». 21.35 — Продов-
ження тележурналу «Со-
нячні кларнети». По закінчен-
ні — Новини.

Третя програма

8.00 — Телевізійний до-
кументальний фільм. 9.00 —
Концерт. 9.30 — «Шахо-
ва школа». 10.00 — «Ро-
сійська мова». 10.35 —
«Ранкова пошта». 11.05 —
«Наш сад». 13.30 — «Клуб
кінополюс». 14.40 —
«Зірковий». 15.25 — «Су-
путник кіноспілка». 15.55 —
Д. В. Писетні. «Час і
сміл» — Концерт. Вистава.
18.05 — «Життя науки».

Неділя, 12 жовтня

Перша програма

9.05 — Концерт хору ро-
сійської пісні Центрально-

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 —
Фільм-концерт. 11.20 —
Для дітей. «Шунай вітру в
полі». Вистава. 12.25 —
«Слівець-малювечень». 12.55 —
«Слава солдатська». 14.05 —
Концерт. 16.00 —
«Сонячне коло». 16.30 —
Сьогодні — Всесоюзний
день працівників сільсь-
кого господарства. 18.45 —
Концерт. 19.00 — «Акту-
альна камера». 19.30 —
Едуардо де Філіппо. «Філу-
мена Мортурано». Виста-
ва. 20.45 — «На добраніч,
діти!» 21.00 — «Час». 21.35 —
Продовження вистави
«Філумена Мортурано».
22.05 — Концерт. По закін-
ченні — Новини.

Третя програма

8.00 — Програма доку-
ментальних фільмів. 9.00 —
«Поло читання». 9.45 —
«Рух без небезпек». 10.15 —
Концерт. 10.45 — «У сві-
ті тварин». 11.45 — «Под-
віг». 12.15 — Концерт. 12.45 —
«Для вас бгткн». 16.45 —
«Наша адреса — Радян-
ський Союз». 17.30 —
І. Шток. «Петровський
пері». Вистава. 20.00 —
«Вечірня казка». 20.15 —
Чемпіонат СРСР з баскет-
болу. ЦСКА — «Динамо»
(Тбілісі). 21.00 — «Зарубіж-
ні виконавці — гості Моск-
ви». 21.40 — Художній
фільм «До майбутньої пес-
ни».

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському язиче.

ВН 03153.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

наша
адреса

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ
пропаганди — 2-45-36; відповідальний
секретар, відділ учнівської молоді —
2-46-87; відділ комсомольського життя,
відділ військово-патріотичного вихо-
вання та спорту — 2-45-33; фотолабо-
раторія — 2-56-65; нічна редакція —
3-63-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 61107.

Зам. № 503.

Тираж 54000.